

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

عنوان:

عواملی که موجب فقر می شود.



علی باقرپور کاشانی



به نام خدا

علی باقرپور کاشانی هستم می‌خوام امروز چند مورد از نکاتی که موجب فقر ما می‌شه رو بگم، که از کتاب سراج شیعه هست برای علامه‌ی مامقانی که از صفحه‌ی ۹۱۳ تا ۹۲۲ هست که ۱۷۷ تا مورد آورده که من می‌خوام ۱۸ مورد رو بگم؛

یک: دروغ گفتن و به آن عادت کردن یعنی با دوستان حرف می‌زنم و اینا لای همین حرف‌هامون دروغ هم بهشون می‌گم.

دو: خواب دروغ گفتن، من خوابی مثلاً نمی‌بینم ولی میرم به دوستم می‌گم من یک خوابی دیدم!

سه: بسیار به موسیقی گوش دادن! یعنی مثلاً من می‌خوام برم سر کار، می‌خوام برم بیرون حتی موقع خواب همین‌جوری به موسیقی گوش می‌دم.

چهار: نماز نخواندم و بی‌توجهی به نماز، مثلاً یکی از چیزهاش مثلاً سر وقت نخوندن، تند خوندن و توجه نداشتن.

پنج: خمس و زکات مال را ندادند.

شش: خسیس بودن، یعنی مثلاً یک فقیری از من پولی می‌خواد من بهش می‌گم ولش کن بابا پول‌هام تمام می‌شه من به این ندم یکی دیگه بهش میده به من چه!

هفت: فحش دادن! یعنی همین جوری مثلاً با دوستانم دارم حرف می‌زنم
لای حرفامونم همین جوری فحش می‌دیم به هم.

هشت: غیبت مؤمن کردن، یعنی می‌گم بابا این مومن هیچی بلد نیست بابا
این لباس رو همه رو الکی پوشیده بود.

نه: در کارهایش تنبلی کند، یعنی من می‌خوام برم در مغازه بعد تبلیغ میاد که
برم در مغازه می‌گم ولش کن بابا هشت صبح چیه برم! دوازده میرم مشتری
نیست که.

ده: میانه‌روی نداشتن در خرج و مخارج، مثلاً خسیس یا بدون حساب خرج
کردن خسیس مثلاً می‌خوام برای تولد دوستانم کادو بخرم می‌گم ولش کن بابا
به من چه اصلاً! برایش نمی‌گیرم. یا مثلاً زیاد خرج کردن، مثلاً من واسه تولد
دوستانم هست مثلاً یک دوست دور پا می‌شم میرم برایش یک‌دونه مثلاً اپل
واچ می‌خرم! یعنی چیزهای گرون برایش می‌خرم پولامو الکی هدر میدم ولی
می‌تونم با یک چیز کوچیک هم خوشحالش کنم.

یازده: طمع و چشم داشتن به مال دیگران، یعنی دوست ندارم خودم به
دست بیارم دوست دارم برم از اون شخص بگیرم یعنی همش چشمم به
چیزی که اون شخص داره.

دوازده: بر خانواده و اطرافیان خود تنگ گرفتن، یعنی خسیس بازی درآوردن
مثلاً زورم میاد که برم برای خانوادم نمی‌دونم یه دونه لباس بگیرم مثلاً یه پدر
خونه می‌خواد بره برای خانوادهاش لباس بگیره ولی می‌گه ولش کن همون
لباس‌های کهنه‌اش را بپوشن.

سیزده: مسخره کردن علمای دین و مؤمنان، مثلاً یه‌دونه مومنه علمایی چیزی هستش بهش می‌گیم عه این رو نگاه لباساشو نگاه چه‌قدر مسخره‌ست هیچی نمی‌دونه همش الکی.

چهارده: بی‌اندازه خوابیدن، یعنی همون پرخوابی یعنی مثلاً من ناهارمو می‌خورم بعدش می‌گیرم می‌خوابم مثلاً ۵ ساعت! خوب این پرخوابی ته تهش یک ساعت دو ساعت بسه.

پانزده: در مقابل سگ و گربه غذا خوردن و چیزی ندادن به آن‌ها، سگ و گربه مقابلم اند بعد من دارم غذا می‌خورم هیچی هم بهشون نمیدم می‌گم مثلاً بذار خودم بخورم چرا بدم به این‌ها حیف بشه.

شانزده: نشستن دست قبل‌از غذا خوردن یعنی با همان دست‌های کثیفم مون بیاییم غذا بخوریم.

هفده: اهانت به ریزه نان و طعام و پا بر آن گذاشتن یعنی یه نونی وسط کوچه است بعد من نمیرم اینو ورش دارم بذارم یه گوشه یا بدم به یه حیوونی بخوره اون و حیف می‌شه این‌جوری اگه بهش محل ندین حیف می‌شه و همین‌جوری اصلاً بهش محلم هم نمی‌دیم پامونم می‌زاریم روش.

هجده: ظرف‌های غذا را نشستن، مثلاً من امروز ناهار خوردم بعد این تا ناهار فردامم هنوز نشستم .

خب این بود ۱۸ مورد از نکاتی که موجب فقر می‌شود.